

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně **PhDr. S. Š.**, bytem Ch. 1328/11, P. 8 – K., zast. Mgr. Janou Šetřilovou, advokátkou se sídlem Pod Harfou 938/60, 190 00 Praha 9, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5.6.2012, č. j. 595 810 1369/315-KL,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 5.6.2012, č. j. 595 810 1369/315-KL, žalovaná zamítla námitky žalobkyně a rozhodnutí ČSSZ č. I. a č. II. č.j. 595 810 1369 ze dne 23.4.2012 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím č. I. rozhodla o tom, že účastníci řízení náleží od 1.1.2010 podle § 39 odst. 2 písm. b) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění) invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 6.437,-Kč měsíčně. Rozhodnutím ČSSZ II. byla žádost účastnice řízení o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle § 41 odst. 3

a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění zamítnuta.

V podané žalobě žalobkyně tvrdila, že na tuto věc byla chybně aplikována ustanovení čl. 2 bod 8 zák. č. 306/2008, že žalovaná nezohlednila, že k jejímu zdravotnímu posouzení, kterým byla zjištěna invalidita druhého stupně, došlo za účinnosti nové právní úpravy invalidních důchodů a změna invalidity tak měla být řešena v souladu se zákonem o důchodovém pojištění ve znění účinném od 1.1.2010, nikoliv dle zákona č. 306/2008. Namítala, že mělo být rozhodnuto jak o změně stupně invalidity, tak o navýšení dosavadního důchodu.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 18.7.2013, č. j. 34 Ad 37/2012-38 rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Dospěl k závěru po konstatování skutkového stavu, že na daný případ nelze aplikovat přechodné ust. čl. II. bod 8 zák. č. 306/2008 Sb., neboť ten se vztahuje pouze na období do prvního posouzení zdravotního stavu po 1.1.2010.

Tento rozsudek napadla žalovaná kasační stížností a Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 17.4.2014, č. j. 3 Ads 78/2013-25 rozsudek Krajského soudu v Brně zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení. Po stručném konstatování skutkových okolností uvedl, že problematika úzce souvisí se změnou systémů invalidních důchodů, která proběhla na přelomu let 2009 a 2010, kdy byl novelizován zákon o důchodovém pojištění zák. č. 306/2008 Sb. Pokud se zjistilo, že při kontrolní lékařské prohlídce dne 23.2.2010, tedy po transformaci z částečného invalidního důchodu odpovídal zdravotní stav žalobkyně invaliditě druhého stupně, nejednalo se o novou skutečnost, nýbrž o potvrzení faktického stavu, který trval již před rokem 2010, což lze dovodit z posudku shora uvedeného ve znění opravného záznamu. Z posudku také nevyplývá, že by se zdravotní stav žalobkyně na přelomu let 2009 a 2010 jakkoliv změnil a právě upřednostnění faktického stavu před stavem, který by byl založen na základě právního předpisu formuloval zákonodárce v poslední větě čl. II. bodu 8 č. 306/2008 Sb. Nejvyšší správní soud konstatoval, že se na případ žalobkyně přechodné ustanovení tohoto čl. užije, když se jedná o situaci předpokládanou v poslední větě tohoto ustanovení, na základě něhož zůstal důchod zachován ve výši, v jaké žalobkyni náležel před rokem 2010, protože invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně odpovídá částečnému invalidnímu důchodu. Prvotní důchod pro invaliditu prvního stupně transformovaný z částečného invalidního důchodu náležel žalobkyni ve výši druhého stupně. Kontrolní lékařskou prohlídkou došlo k tomu, že stupeň invalidity odpovídá výši důchodu.

Shora uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu, že změna stupně invalidity proběhla na základě přechodných ustanovení zák. č. 306/2008 Sb., a výše invaliditního důchodu byla zachována, je krajský soud vázán a postup krajského soudu posoudil jako postup v rozporu se zákonem.

Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení žalobkyně je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná.

Výrok o náhradě nákladů řízení žalované je odůvodněn ust. § 60 odst. 2 s.ř.s., podle něhož úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. července 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová